

**PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA
Z EDUKCJI EUROPEJSKIEJ
W LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCYM I TECHNIKUM
W ZESPOLE SZKÓŁ PONADPODSTAWOWYCH NR 8
W TOMASZOWIE MAZOWIECKIM.**

Wstęp

Przedmiotowe Zasady Oceniania z edukacji społecznej są spójnym systemem określającym zasady sprawdzania i oceniania wiedzy, umiejętności i postaw uczniów z tego przedmiotu. PZO określa również kryteria wymagań edukacyjnych wobec uczniów na poszczególne oceny, tryb poprawiania i powiadamiania uczniów i rodziców o ocenach. Przedmiotowe Zasady oceniania z wiedzy o społeczeństwie są zgodne ze Statutem oraz zasadami Wewnątrzszkolnego Systemu Oceniania osiągnięć edukacyjnych w Zespole Szkół Ponadpodstawowych nr 8 w Tomaszowie Mazowieckim.

Cele i zasady PZO

Ocena wystawiana uczniowi jest informacją o jego stanie wiedzy i umiejętności oraz o jakości jego pracy. Daje uczniowi możliwość budowania odpowiedzialności za własną naukę, uczy dojrzałości. Systematyczne ocenianie umożliwia korygowanie organizacji i metod pracy dydaktyczno - wychowawczej oraz uzyskanie informacji o słabych punktach pracy, o kłopotach grupy i poszczególnych uczniów. Ocenianie wiedzy i umiejętności wdraża ucznia do systematycznej pracy, samokontroli i samooceny. Umożliwia okresowe (roczne) podsumowanie wiadomości i umiejętności oraz określenie stopnia opanowania materiału przewidzianego na dany okres (rok szkolny). Oceny są jawne. Dokonywane są systematycznie. Przy ustalaniu oceny brany jest pod uwagę wysiłek wkładany przez ucznia; obniżeniu podlegają wymagania w zakresie wiedzy i umiejętności w stosunku do ucznia, u

którego stwierdzono deficyty rozwojowe uniemożliwiające sprostanie niektórym wymaganiom programowy.

Rodzaj zadań i sposób sprawdzania osiągnięć edukacyjnych ucznia.

1.Sprawdzanie osiągnięć uczniów należy dokonywać przez kontrolę wstępną, bieżącą, końcową stosując następujące formy i narzędzia:

a) praca klasowa, sprawdzian, test po każdym dziale programowym lub kartkówka (w przypadku mniejszej liczby tematów niż 5).

b) kartkówki 10-15 minutowe maksymalnie z trzech ostatnich lekcji (tematów).

c) wypowiedzi ustne: (wypowiedź na określony temat, udział w dyskusji, ustne sprawozdanie, referaty,

d)aktywność na zajęciach: (samodzielna lub zbiorowa praca uczniów w toku lekcji, praca domowa oceniana po rozmowie lub w formie kartkówki w tym zadania dodatkowe, udział w konkursach i olimpiadach, projekty indywidualne lub grupowe, praca z tekstami źródłowymi, przygotowywanie informacji o bieżących wydarzeniach, tematyce społecznej i politycznej.

2.Sprawdziany i testy osiągnięć mogą być przeprowadzone po zawiadomieniu uczniów z tygodniowym wyprzedzeniem.

3.Sprawdziany i testy osiągnięć powinny być sprawdzone, omówione i ocenione najpóźniej w ciągu trzech tygodni od czasu ich przeprowadzenia.

4.Prace oceniane są punktowo. Za każde zadanie przyznaje się określoną ilość punktów. Punkty są sumowane i zamieniane na ocenę według następujących wskaźników procentowych:

0% – 39%-niedostateczny

40 % - 50% -dopuszczający

51 % - 74% -dostateczny

75%- 90% -dobry

91 % - 96% -bardzo dobry

97%- 100% -celujący

5.Sprawdziany, których zakres materiału obejmuje trzy ostatnie tematy lekcyjne, nie są

zapowiadane.

6.Sprawdziany, kartkówki, odpowiedzi ustne, prace domowe oraz inne formy sprawdzania wiedzy i umiejętności są obowiązkowe.

7.Uczeń, który korzystał z niedozwolonych pomocy podczas pisania pracy klasowej, sprawdzianu lub kartkówki otrzymuje ocenę niedostateczną.

8.Obowiązkiem każdego ucznia jest prowadzenie zeszytu szkolnego. Zeszyt powinien być prowadzony systematycznie. W przypadku nieobecności ucznia w szkole powinien go uzupełnić. Za brak pracy domowej uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną. Może ją poprawić w ciągu tygodnia, przynosząc odrobione zadanie.

9.Każdy uczeń ma prawo do zaliczenia mu dodatkowych ocen za wykonane prace nadobowiązkowe (udział i osiągnięcia w konkursach przedmiotowych, działalność prospołeczną itp.)

10.W czasie lekcji uczniowie mają zakaz używania telefonów komórkowych i innych urządzeń.

Sposób postępowania podczas nieobecności ucznia na pracy sprawdzającej

W sytuacji, gdy uczeń jest nieobecny na pracy pisemnej, obowiązany jest do wykazania się znajomością danej partii materiału w ciągu dwóch tygodni po ustaniu przeszkody uniemożliwiającej mu uczęszczanie na zajęcia. Forma zaliczenia (pisemna lub ustna) do z nauczycielem prowadzącym zajęcia. Jeżeli uczeń nie zaliczy sprawdzianu w ustalonym terminie, nauczyciel ma podstawę do wystawienia mu oceny niedostatecznej.

Możliwość nieprzygotowań i sposób ich przyjmowania

1.Uczeń ma prawo zgłosić w ciągu półrocza 1 nieprzygotowanie(w klasie I) lub 2(w klasie II i III).

2.Nieprzygotowania obejmują: brak zadania domowego, odpowiedzi, kartkówki. Nie dotyczą prac klasowych i sprawdzianów. Ze sprawdzianu może być zwolniona osoba po długotrwałej (minimum 2 tygodnie) usprawiedliwionej nieobecności.

3.Uczeń zgłasza nieprzygotowanie podczas sprawdzania listy obecności.

Taksonomia celów nauczania

POZIOM I (P.)– WIADOMOŚCI

Kategoria A. Zapamiętanie

A1. Znajomość faktów, wydarzeń, zjawisk, nazw, nazwisk, pojęć.

A2. Rozróżnianie źródeł informacji.

Kategoria B. Rozumienie

B1. Rozumienie istoty faktów, wydarzeń i zjawisk, zależności.

B2. Rozumienie określeń, sądów i ocen.

B3. Dostrzeganie i rozumienie związków przyczynowo – skutkowych.

B4. Korelacja zjawisk dotyczących dziejów Polski z występującymi na świecie.

POZIOM II (PP.)– UMIEJĘTNOŚCI

Kategoria C. Sytuacje typowe (proste)

C1. Poszukiwanie i gromadzenie informacji.

C2. Korzystanie z mediów, analiza treści, odróżnianie faktu od komentarza.

C3. Selekcjonowanie faktów pod względem ich ważności.

C4. Formułowanie ocen i opinii o wydarzeniach, zjawiskach i postaciach.

C5. Posługiwanie się znanymi pojęciami podczas wypowiedzi.

Kategoria D. Sytuacje problemowe (nowe)

D1. Samodzielne uogólnianie, porównywanie i wyciąganie wniosków.

D2. Posługiwanie się znanymi pojęciami w sytuacjach nowych.

D3. Argumentowanie swoich wypowiedzi, zajmowanie własnego stanowiska wobec faktów, wydarzeń i zjawisk.

D4. Samodzielna interpretacja zjawisk politycznych, gospodarczych, społecznych, historycznych.

POZIOM III – POSTAWA I PRZEKONANIA

(przygotowanie do zajęć, udział w wykonywanych zadaniach, aktywność i inicjatywa w zdobywaniu wiedzy i umiejętności).

Kategoria E. Stosunek do zajęć

E1. Tolerancja wobec innych osób, poglądów i wartości

E2. Umiejętność pracy w zespole (kreowanie różnych ról)

E3. Poszanowanie idei demokratycznych kształtujących się na przestrzeni dziejów

Kategoria F. Potrzeby i aspiracje

F1. Dalsze kształcenie w kierunku humanistycznym – wybór uczelni

F2. Aktywne uczestnictwo w życiu społecznym, kulturalnym i politycznym

Kryteria ocen:

na stopień celujący (6) - uczeń posiada wiedzę z wiedzy o społeczeństwie w zakresie wyraźnie wykraczającym poza obowiązkowe wymagania programowe. Studiuje literaturę uzupełniającą oraz specjalistyczne czasopisma popularnonaukowe, uczestniczy i osiąga sukcesy w szkolnych i pozaszkolnych konkursach i olimpiadach przedmiotowych, a jego zasób wiedzy i umiejętności, wskazują na umiejętne przygotowanie do życia w społeczeństwie, łatwość kontaktów społecznych, tolerancję, poszanowanie innych osób, itp,

na stopień bardzo dobry (5) - uczeń posiada wiedzę w zakresie obowiązkowych wymagań programowych, wykazuje zainteresowanie problematyką społeczną, jest aktywny na lekcji, wykonuje dobrowolnie dodatkowe zadania wykraczające poza podstawowe wymagania programowe, uczestniczy w szkolnych i pozaszkolnych konkursach i olimpiadach przedmiotowych,

na stopień dobry (4) - uczeń dysponuje wiedzą wymaganą w programie, wykonuje zadania wymagające opanowania umiejętności przewidzianych programem, jest aktywny w czasie lekcji, podejmuje się wykonywania zadań o charakterze dobrowolnym,

na stopień dostateczny (3) - uczeń opanował materiał przewidziany w programie nauczania w stopniu zadowalającym, potrafi wykonać polecenia wymagające zastosowania umiejętności

przewidzianych w programie o średnim stopniu trudności,

na stopień dopuszczający (2) - w wiadomościach ucznia w stosunku do materiału przewidzianego w programie nauczania występują luki, jednak po korekcie ze strony nauczyciela potrafi wykonać polecenia wymagające zastosowania umiejętności przewidzianych w programie, dysponuje podstawowymi umiejętnościami umożliwiającymi uzupełnienie braków w czasie dalszego kształcenia,

na stopień niedostateczny (1) - uczeń nie opanował wiedzy i umiejętności w sposób pozwalający na kontynuację nauki na wyższym szczeblu kształcenia.

Oceny śródroczne i oceny roczne

Oceny klasyfikacyjne ustala nauczyciel przedmiotu biorąc pod uwagę wszystkie oceny częściowe, ze szczególnym uwzględnieniem ocen z dłuższych sprawdzianów pisemnych, oraz **oceny śródrocznej i oceny z testu diagnozującego.**

Największą wagę mają oceny z prac klasowych i ich popraw oraz testu diagnozującego – nauczyciel przypisuje im wagę **5**.

W drugiej kolejności są oceny z kartkówki odpowiedzi ustnych, prac projektowych, aktywności na zajęciach lekcyjnych – nauczyciel przypisuje im wagę **3**.

Pozostałe oceny mają charakter wspomagający – nauczyciel przypisuje im wagę **2**.

Uczeń ma możliwość poprawienia zaproponowanej przez nauczyciela oceny śródrocznej lub rocznej na zasadzie indywidualnej umowy z nauczycielem danych zajęć edukacyjnych.

2. Warunkiem otrzymania przez ucznia określonej oceny jest opanowanie przez niego wiadomości i umiejętności na danym poziomie wymagań:

- podstawowy/ocena dopuszczająca: poziom konieczny i ocena dostateczna: K+ Podstawowy/
- ponadpodstawowy/ocena dobra: K+ P+ rozszerzający i ocena bardzo dobra i celująca : K+P+R+ dopełniający/

Uczniowie nie spełniający podstawowych wymagań programowych nawet na poziomie koniecznym otrzymują ocenę niedostateczną.

Zasady informowania o wymaganiach i postępach w nauce:

- wszystkie oceny są jawne i podawane na bieżąco,
- prace kontrolne otrzymuje uczeń do wglądu na lekcji, a rodzice w kontaktach indywidualnych (np. dyżur konsultacyjny) i na zebraniach,
- prace kontrolne są przechowywane przez nauczyciela do 31 sierpnia danego roku szkolnego.

Nauczyciel będzie udzielał informacji zwrotnej, w której za pomocą komentarza (ustnego lub pisemnego) określi:

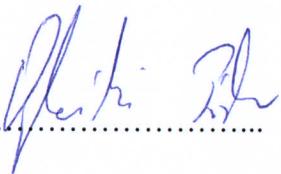
- dobre elementy pracy ucznia,
- wskaże, co wymaga poprawienia lub dodatkowej pracy ze strony ucznia,
- udzieli wskazówek, w jaki sposób uczeń powinien poprawić pracę,
- udzieli wskazówek, w jakim kierunku uczeń powinien się dalej uczyć.

System motywacyjny i naprawczy:

uczeń mający kłopoty z opanowaniem materiału może zwrócić się o pomoc do nauczyciela i jeżeli jest to pożądane, wspólnie ustalają program wspomagający np. pomoc nauczyciela przedmiotu, pomoc koleżeńska, uczestnictwo w dodatkowych zajęciach.

Przedmiotowe zasady oceniania z wiedzy o społeczeństwie. będą podlegać ewaluacji pod koniec rocznych zajęć edukacyjnych.

Opracowanie:

1. Piotr Dębicki

Edukacja Europejska - program zajęć lekcyjnych dla klasy liceum ogólnokształcącego

I. Wstęp

Zgodnie z duchem reformy oświaty edukacja europejska znalazła w szkole swoje miejsce, a w dobie członkostwa Polski w Unii Europejskiej nabrała ona ogromnego znaczenia. Edukacja europejska jest ściśle związana z potrzebami współczesnej Polski i wyzwaniem stojącymi przed naszym społeczeństwem.

Edukacja w dużej mierze stanowić będzie o przyszłości naszego kontynentu. To między innymi na szkole spoczywa obowiązek przekazania uczniom rzetelnej wiedzy na temat bogatej historii i kultury Europy oraz istoty procesu integracji, to ona także uczy i wychowuje przyszłych obywateli zjednoczonej Europy.

Edukacji europejskiej przypada istotna rola w gospodarczym, społecznym i kulturalnym rozwoju społeczeństwa. Kształcenie w wymiarze europejskim wymaga innego niż dotąd spojrzenia na nasz kraj, kontynent i człowieka. Chodzi w nim bowiem nie tylko o umiejętność współistnienia, ale także o konsekwentne realizowanie zasad demokracji – demokracji rozumianej nie tylko w sensie ustroju politycznego, ale także pewnej postawy umysłowej i obyczajowej. Rękojmą budowania upragnionego ładu są uniwersalne wartości, które możemy czerpać z nieprzebranych źródeł cywilizacji śródziemnomorskiej. Wartości te nie są nam dane na zawsze. Trzeba je kultywować, aby ich nie stracić, gdyż odzyskanie utraconych wartości jest bardzo trudne.

Ważne jest, by Polska wniosła do Europy swoje własne wartości, nie dostosowując się bezkrytycznie i ślepo do zachodnich obyczajów. Młody Polak powinien być świadomy swej tożsamości narodowej, a jednocześnie otwarty na wielokulturową i demokratyczną Europę. Nie ma nic wstydliwego w tym, że Polacy stoją na straży swego dziedzictwa i wartości, gdyż dzięki przyswajaniu sobie kultury innych narodów Europa stanie się bogatsza i ciekawsza.

Proces jednoczenia się Europy stawia przed edukacją nowe wymagania. Młodzi Europejczycy powinni w swej karierze szkolnej zapoznać się przynajmniej w podstawowym zarysie z genezą dzisiejszej Europy. Należy jednak zadbać o to, aby przekazywanie zarysów dziejów kultury nie odbywało się w zupełnym oderwaniu od realiów współczesnego życia. Trzeba więc znaleźć taki sposób, który umożliwi młodemu człowiekowi korzystanie z potencjału doświadczeń nagromadzonych w toku dziejów naszego kontynentu i łączenie go z funkcjonalnymi korzyściami płynącymi z wiedzy praktyczno-umysłowej. Europejski wymiar nauczania nie ogranicza się bowiem tylko do wprowadzenia do programu treści poświęconych zjednoczonej Europie. Szkoła nabiera europejskiego charakteru dzięki tworzeniu środowiska sprzyjającego pojmowaniu edukacji jako procesu zorientowanego na wszechstronny rozwój osobowości i stawiającego człowieka przed wiedzą.

Treści europejskie od dawna były i są realizowane w ramach różnych przedmiotów szkolnych. Jednakże dopiero wprowadzenie ścieżki edukacji europejskiej nadaje tym treściom bardziej zintegrowaną formę, uwrażliwiając uczniów na problemy historii i współczesności Europy. Główną przyczyną wyodrębnienia tych treści było zwrócenie uwagi na ich niebagatelną wartość, znaczenie w procesie wychowania i wspierania rozwoju dzieci i młodzieży a także przydatność w codziennym

funkcjonowaniu w otaczającej rzeczywistości. Należy uświadomić młodzieży, że to oni sami, jako młodzi Europejczycy mają wywierać wpływ na kształt i drogę rozwoju Unii Europejskiej.

Znajomość tego, co dzieje się w Europie jest niezwykle ważna dla młodego pokolenia, ponieważ historia, teraźniejszość i przyszłość Polski są nierozzerwalnie związane z wydarzeniami i procesami kształtującymi oblicze naszego kontynentu. Obejmuje ona te dziedziny, które przybliżają historię jednoczenia się Europy, funkcjonowanie instytucji europejskich, współpracę gospodarczą i polityczną państw oraz proces integracji Polski z Unią Europejską. Należy też zadbać o stworzenie uczniom warunków do świadomego uczestnictwa w życiu naszego kraju, Europy i świata poprzez wprowadzanie ich w świat aktualnych wydarzeń. Szczególny nacisk należy położyć na wydobywanie w procesie edukacji wartości tkwiących we własnym regionie i zwrócić uwagę na przenikanie się kultur. W edukacji europejskiej najważniejszą rolę pełnią takie kompetencje jak komunikowanie się, współpraca i działanie, które można osiągnąć poprzez wybór właściwej metody adekwatnej do treści i pozwalającej uczniom na samodzielne poznawanie Europy w różnych aspektach.

Celem edukacji powinno stać się przygotowanie młodego pokolenia do funkcjonowania w różnych obszarach życia wspólnoty europejskiej. Młody człowiek powinien być zdolny do świadomego i samodzielnego funkcjonowania w świecie oraz być otwartym na zmiany, planując swój własny rozwój pod kątem indywidualnych aspiracji i dążeń. Powinien umieć korzystać z różnych źródeł informacji i przetwarzać je stosownie do życiowych potrzeb.

II. Charakterystyka programu

Program zajęć edukacji europejskiej opracowany został w oparciu o podstawy programowe Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 stycznia 2018 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia. Program jest realizowany w klasie I i II liceum ogólnokształcącego w cyklu dwuletnim. Podstawa programowa kształcenia ogólnego dla czteroletniego liceum ogólnokształcącego i pięcioletniego technikum. (Dz.U. z 2017 r., poz. 59, 949 i 2203).

III. Cele ogólne programu

Celem kształcenia ogólnego w liceum ogólnokształcącym i technikum jest:

1. Traktowanie uporządkowanej, systematycznej wiedzy jako podstawy kształtowania umiejętności.
2. Doskonalenie umiejętności myślowo-językowych, takich jak: czytanie ze zrozumieniem, pisanie twórcze, formułowanie pytań i problemów, posługiwanie się kryteriami, uzasadnianie, wyjaśnianie, klasyfikowanie, wnioskowanie, definiowanie, posługiwanie się przykładami itp.
3. Rozwijanie osobistych zainteresowań ucznia i integrowanie wiedzy przedmiotowej z różnych dyscyplin.
4. Zdobywanie umiejętności formułowania samodzielnych i przemyślanych sądów, uzasadniania własnych i cudzych sądów w procesie dialogu we wspólnocie dociekającej.
5. Łączenie zdolności krytycznego i logicznego myślenia z umiejętnościami wyobraźniowo-twórczymi.

6. Rozwijanie wrażliwości społecznej, moralnej i estetycznej.
7. Rozwijanie narzędzi myślowych umożliwiających uczniom obcowanie z kulturą i jej rozumienie.
8. Rozwijanie u uczniów szacunku dla wiedzy, wyrabianie pasji poznawania świata i zachęcanie do praktycznego zastosowania zdobytych wiadomości.

IV. Cele szczegółowe

1. Zdobywanie podstawowych wiadomości o Unii Europejskiej.
2. Budowanie pozytywnego wizerunku obywatela Europy.
3. Określenie miejsca i roli Polski i Polaków w integrującej się Europie.
4. Kulturowe i historyczne podwaliny jedności europejskiej.
5. Etapy integracji europejskiej i najważniejsze postanowienia traktatów stanowiących podstawę Wspólnot Europejskich i UE.
6. Charakter prawny UE.
7. Instytucje UE: zadania Rady Europejskiej i Parlamentu; podział kompetencji pomiędzy Komisją i Radą; struktura Komisji oraz rola komitetów i grup roboczych Rady.
8. Działalność UE w sferze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz najważniejsze kompetencje organów funkcjonujących w tych sferach.
9. Globalna rola UE.
10. Założenia strefy euro.
11. Zadania Europejskiego Banku Centralnego i Europejskiego Systemu Banków Centralnych.
12. Dochody i wydatki budżetowe UE i procedura tworzenia budżetu ogólnego; zadania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.
13. Działalność UE w polityce spójności społecznej i gospodarczej, konkurencji i ochrony konsumentów oraz w wybranych politykach sektorowych (polityce: kulturalnej; kształcenia i młodzieży; badań i rozwoju technologicznego; handlowej; rolnej; transportowej; ochrony środowiska; energii oraz małych i średnich przedsiębiorstw).
14. Fundusze UE i przykłady ich wykorzystania na poziomie regionalnym i centralnym w Polsce.
15. Skutki członkostwa Polski w UE odwołując się do danych statystycznych i wyników badań opinii publicznej.
16. Argumenty na temat przyszłości UE w zakresie jej struktury i zadań oraz jej składu członkowskiego.
17. Warunki podejmowania nauki w UE wraz z przykładami dotyczącymi wybranych państw.

V. Treści edukacyjne

Tematy lekcyjne i liczba jednostek przeznaczonych do realizacji:

1. Obraz Europy-4
2. Idea integracji europejskiej w perspektywie historycznej-4
3. Geneza i rozwój Unii Europejskiej-2
4. Instytucje Unii Europejskiej-4
5. Organy pomocnicze Wspólnot Europejskich-2
6. Prawo Unii Europejskiej-2
7. Budżet Unii Europejskiej-2
8. Gospodarka Unii Europejskiej-2
9. Jednolity rynek pracy i polityka społeczna-2
10. Wspólna polityka rolna-2
11. Polityka gospodarcza Unii Europejskiej-2
12. Polityka regionalna i spójności-2
13. Europejska polityka ochrony środowiska-2
14. Prawa i obowiązki obywateli państw Unii Europejskiej-2
15. Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne-2
16. Rola i miejsce Polski w Europie-2
17. Proces integracji Polski z Unią Europejską-2
18. Opinia publiczna i ugrupowania polityczne państw Unii Europejskiej wobec rozszerzenia-2
19. Programy i fundusze dostępne dla Polski jako państwa należącego do Unii Europejskiej-2
20. Młodzież, edukacja, nauka-2
21. Duchowy wymiar Europy-2
22. Polityka kulturalna i wyznaniowa Unii Europejskiej-2
23. Bezpieczeństwo europejskie-2
24. Przyszłość Europy-2
25. Korzyści i koszty przystąpienia Polski do Unii Europejskiej-2

VI. Realizacja i dobór metod oraz form pracy

Program jest realizowany w cyklu dwuletnim. W sumie na realizację podstawowego materiału nauczyciel ma do dyspozycji 60 godzin lekcyjnych (56-tematy lekcyjne i 4-powtórzenia). Pozostałe godziny wynikające z cyklu rocznego są do dyspozycji nauczyciela.

Realizacja programu wymaga odpowiedniego doboru metod i form pracy. Dla prawidłowej i efektywnej realizacji przedstawionego programu, ważne jest stosowanie metod aktywizujących. Proponowane metody pracy: debata, dyskusja, wizualizacja, gry dydaktyczne, burza mózgów, ćwiczenia, mapa pojęciowa, analiza tekstów źródłowych, spotkania z przedstawicielami organów UE, wycieczki do instytucji UE.

Opracował: mgr Piotr Dębicki.

